

stk. 1, kan overtrædelse af ovennævnte bestemmelser straffes med bøde.

Efter min vurdering er der således ikke behov for yderligere lovgivning for at få bilister til at trække til højre på kørebanen.

I forhold til spørgsmålet om iværksættelse af særlige kampagner, har vi hidtil fordelt midlerne der, hvor vi får mest trafiksikkerhed for pengene.

På denne baggrund finder jeg ikke anledning til at iværksætte yderligere tiltag vedrørende kørendes forpligtelse til at holde til højre på kørebanen.

Spm. nr. S 1671

Til justitsministeren (16/2 01) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Hvilke initiativer vil ministeren iværksætte for at få personer, der er dømt til udvisning af Danmark, udsendt, specielt i de tilfælde hvor det har vist sig vanskeligt at udsende den dømte?«

Begrundelse

I de seneste dage har medierne beskæftiget sig med et tilfælde om en statsløs palæstinenser, der sidder fængslet, fordi han efter udståelse af en straf for røveri ikke kan udsendes af Danmark og til Libanon, sådan som han er dømt til, fordi myndighederne dér er vrangvillige til at tage ham tilbage.

Det er indledningsvis vigtigt at forstå, at den statsløse palæstinenser selv har bragt sig i en udvisningsposition ved at have en kriminel adfærd i Danmark. En dom med efterfølgende udvisning af Danmark får kun personer, der har haft en omfattende kriminalitet i Danmark, og der kan derfor ikke herske tvivl om, at udvisningsdommen skal effektueres.

Det er oplyst, at der hidtil har været vanskeligheder med at få myndighederne i Libanon til at tage den pågældende person tilbage formentlig som følge af bureaukrati som af politiske årsager. De politiske årsager angives at være en libanesisk påstand om, at problemerne med statsløse palæstinensere i ligeså høj grad er et israelsk problem.

Det står imidlertid fast, at den udviste person er en opgave for de libanesiske myndigheder.

Det fremgår af en erklæring, fremlagt af Rigspolitiet for retten den 22. januar 2001 i forbindelse med behandlingen af spørgsmålet om fortsat varetægtsfængsling af den udviste person, at: »De libanesiske myndigheder har tilkendegivet, at de vil gøre deres bedste for en hurtig ekspedition«.

Alternativet til at lade personer, der er dømt til udvisning af Danmark, sidde enten varetægtsfængslet – hvilket 58 personer gør i øjeblikket – eller lade dem gå frit omkring, kunne være at oprette et særligt lukket center, hvor de kunne anbringes, indtil udsendelse kan foretages. Der er også set tilfælde med personer, der lyver om, hvorfra de kommer, med det formål at lægge hindringer i vejen for deres udsendelse.

Det er spørgerens opfattelse, at udsendelse af personer, der er udvist af Danmark, må have høj prioritet. I de tilfælde, hvor udsendelse viser sig vanskeligt grundet vrangvilje fra det pågældende lands myndigheder til at tage mod deres egne borgere, må der lægges al muligt pres på disse lande, eventuelt må der lægges et internationalt pres på sådanne lande. Og i de tilfælde, hvor den udviste selv modvirker udsendelse, må denne selv bære byrden og ulempen ved at sidde fængslet. Men det må stå fast, at indtil personen kan udsendes, er varetægtsfængsling eller anbringelse i et særligt lukket center eneste reelle mulighed.

Svar (28/2 01)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Indenrigsministeriet og Rigspolitichefen om en udtalelse.

Når disse udtalelser foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 1685

Til indenrigsministeren (19/2 01) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Vil ministeren præcisere, hvor mange udlændinge der kom til Danmark i 2000 på basis af udlændingelovens § 7, stk. 1, og oplyse hvor mange mindrearige børn og ægtefæller til §7, stk. 1, flygtninge, der er modtaget i 2000?«